

Molitev čebele

Gospod!
Zares ne preziram tvojih darov.
Hvala ti zanje,
vse bogastvo svoje ljubezni izlivaš vanje.
Črпам s cvetov tvojega stvarstva,
vonj miru in radosti.
Zavedam se, do dna svoje biti:
nikoli hvaležna ne bom ti zadosti.
Vse naj bo v tvojo slavo,
moje satovje, ki je polno medu,
in velika sveča iz voska,
vse naj bo simbol miru,
ki naj napolni ves svet,
kot je moj med plačilo za trud. Amen.

Mavrica, letnik 1985, str. 208

Eskimi grejo na izlet v puščavo in eden od njih izjavi:
»Uh, kako je bilo tu včasih ledeno!« »Kaj pa govoriš?«
ga začudeno pogledajo sopotniki. »Samo poglejte, koliko
peska so morali potrestil!«

»Ali veste,« vpraša Marjanca učitelj biologije, »zakaj bele
ovce pojedjo več trave kot črne?« Učitelj tuhta, tuhta, pa
se ne more domisliti. »No, zakaj?« odvrne. »Ker jih je več,«
navihano odvrne Marjanca.

»Teta Mici, ti si pa zelo močna žen-
ska,« reče nečak Simon svoji teti. Teti
to laska, a ga vseeno vpraša: »Od kod
tebi take ideje?« »Hja, moj ata pravi, da
strica Marka vrtiš okrog prsta.«

Tolpa je oropala banko. Ko se dobijo v skri-
vališču in občudujejo vrečo z denarjem, eden
od njih reče: »Ga preštejemo sami ali raje
počakamo na poročila, da izvemo, koliko smo
ukradli?«

»Mihec, zadnjič te vprašam,
kdaj boš popravil te ocene!«
se jezi očka na sina. »Oči,
res sem vesel, da me to
sprašuješ zadnjič,« odvrne
Mihec.

Ena želva vpraša drugo:
»Zakaj si danes brez okle-
pa?« »Ker sem pobegnila
od doma.«

